

ปัจจัยพยากรณ์รูปแบบการฝึกสอนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ

วรรณรัตน์ ขาวพงษ์*, ชัยรัตน์ ชูสกุล**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์และพยากรณ์รูปแบบการฝึกสอนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยไทยอาชีพ จำนวน 140 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage random sampling) แบ่งเป็นผู้ฝึกสอน 50 คน และเป็นนักกีฬามวยไทยอาชีพ 90 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.93 ประกอบด้วยรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนและความสำเร็จของนักกีฬา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการฝึกสอนแบบการอธิบายและสาธิต แบบแรงเสริมทางบวก แบบประชาธิปไตย แบบช่วยเหลือเกื้อกูล และแบบเผด็จการ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r = 0.553$, $r = 0.498$, $r = 0.463$, $r = 0.454$ และ $r = 0.212$) ตามลำดับ และเลือกใช้ตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบสูงสุด 3 รูปแบบ พบว่า แบบการอธิบายและสาธิตเป็นรูปแบบการฝึกสอนเดียวที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อธิบายความแปรปรวนความสำเร็จได้ ร้อยละ 29.80 (adjusted $R^2 = 0.298$, $F = 38.865$, $p < 0.001$) สรุปได้ว่า รูปแบบการอธิบายและสาธิต เป็นรูปแบบที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ ซึ่งผู้ฝึกสอนสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการฝึกสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ : ปัจจัยพยากรณ์, รูปแบบการฝึกสอน, ความสำเร็จ, นักกีฬามวยไทยอาชีพ

* นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Corresponding author, email: chairat.c@msu.ac.th, Tel. 080-206-0356

Received : July 3, 2022; Revised : August 30, 2022; Accepted : September 14, 2022

Predicting Factors of Coaching Style Influencing the Success of Professional Muay Thai Athletes

Worarat Chowpong*, Chairat Choosakul**

Abstract

This study investigated the coaching styles predicted to influence the success of professional Muay Thai athletes in northeastern Thailand. The researcher collected data by developing a questionnaire about coaching style and athlete achievement with 0.93 reliability, and 140 people in the northeast-50 trainers and 90 professional Muay Thai athletes were selected as the sample study by using a multi-stage random sampling method. The collected data was analyzed by descriptive statistics, Pearson Correlation Coefficient Statistics, and Multiple Linear Regression Statistics.

The findings of the research suggested that each coaching style, ‘descriptive and demonstrative’, ‘positive reinforcement’, ‘democratic’, ‘supportive’ and ‘autocratic’, significantly correlated with the professional Muay Thai athletes’ success, $r = 0.553$, $r = 0.498$, $r = 0.463$, $r = 0.454$ and $r = 0.212$, respectively. According to the result of using the raw-score form of three predictor variables, only the descriptive and demonstrative coaching styles had an influence on professional Muay Thai athletes’ success at the statistical significance level of 0.01 and the variance of success at 29.80 percent (adjusted $R^2 = 0.298$, $F = 38.865$, $p < 0.001$). The research suggested that the descriptive and demonstrative coaching styles are the most powerful and appropriate for professional Muay Thai athletes’ achievement, which coaches could apply to their training efficiently.

Keywords : Predictive factors, Coaching style, Success, Professional muay thai athletes

* Students Master of Science program, Exercise and Sport Science, Faculty of Education, Mahasarakham University

** Assis. Prof., Faculty of Education, Mahasarakham University

Corresponding author, email: chairat.c@msu.ac.th, Tel. 080-206-0356

Received : July 3, 2022; **Revised :** August 30, 2022; **Accepted :** September 14, 2022

ความสำคัญของปัญหาการวิจัย

ความสำเร็จทางการกีฬาเป็นสิ่งที่นักกีฬาทุกคนมีการตั้งเป้าหมายไว้ และการตั้งเป้าหมายเพื่อไปถึงความสำเร็จ ซึ่งขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของนักกีฬาแต่ละบุคคลที่จะก้าวไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ โดยสามารถใช้ทักษะมวยไทยในการแข่งขันได้อย่างสมดุลและมีประสิทธิภาพ เกิดความกระตือรือร้นในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน เกิดเทคนิคเฉพาะในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน สามารถแก้ไขข้อผิดพลาดได้อย่างสมบูรณ์ มีความมุ่งมั่นเพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญ จนสามารถรับชัยชนะในการแข่งขัน ซึ่งความสำเร็จทางการกีฬาจึงมีความเกี่ยวข้องกับผู้ที่ฝึกสอนในการนำไปสู่ความสำเร็จของนักกีฬาโดยตรง (Martens, 2004) นักกีฬามวยไทยเป็นอีกหนึ่งชนิดกีฬาที่มีการตั้งเป้าหมายความสำเร็จ โดยเฉพาะนักกีฬามวยไทยที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักกีฬามวยไทยอาชีพ จากการศึกษาทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีความสำเร็จในด้านการกีฬา (Sport success scale (SSS)) พบว่า ความสำเร็จด้านการกีฬาสามารถแบ่งระดับความสำเร็จออกเป็นหลายระดับ ได้แก่ ความสำเร็จที่เกิดสภาวะสิ้นใจ คือการที่นักกีฬาสามารถออกทักษะกีฬาได้อย่างอัตโนมัติและเป็นธรรมชาติอย่างราบรื่น ความสำเร็จที่เกิดความสนใจ คือการที่นักกีฬากระตือรือร้นต่อการฝึกซ้อม การตรงต่อเวลาและการพัฒนาความสามารถของทักษะ การใฝ่เรียนรู้ ตลอดจนการฝึกทักษะใหม่ ๆ อยู่เสมอ ความสำเร็จที่เกิดเทคนิค คือการแก้ไขข้อผิดพลาดของทักษะทั้งในการฝึกซ้อมและการแข่งขันให้พัฒนาขึ้น ความสำเร็จที่เกิดความมุ่งมั่น คือความพากเพียรและการเกิดความมุ่งมั่นส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางบวก ซึ่งเกิดจากแรงจูงใจ และความสำเร็จที่เกิดชัยชนะ คือสิ่งที่ให้ความสำคัญเน้นเรื่องของผลงาน เกิดความเชี่ยวชาญ และความสมบูรณ์ของการแข่งขัน (Mousavi & Vaez Mousavi, 2015) จะเห็นได้ว่า ความสำเร็จด้านการกีฬาที่ได้กล่าวมามีความครอบคลุมกับธรรมชาติของนักกีฬามวยไทยอาชีพในการตั้งเป้าหมายความสำเร็จที่เหมือนกัน และจากการศึกษายังพบอีกว่า ความสำเร็จของนักกีฬามีความสัมพันธ์กับรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน (Fletcher & Roberts, 2013; Chelladurai, 2011)

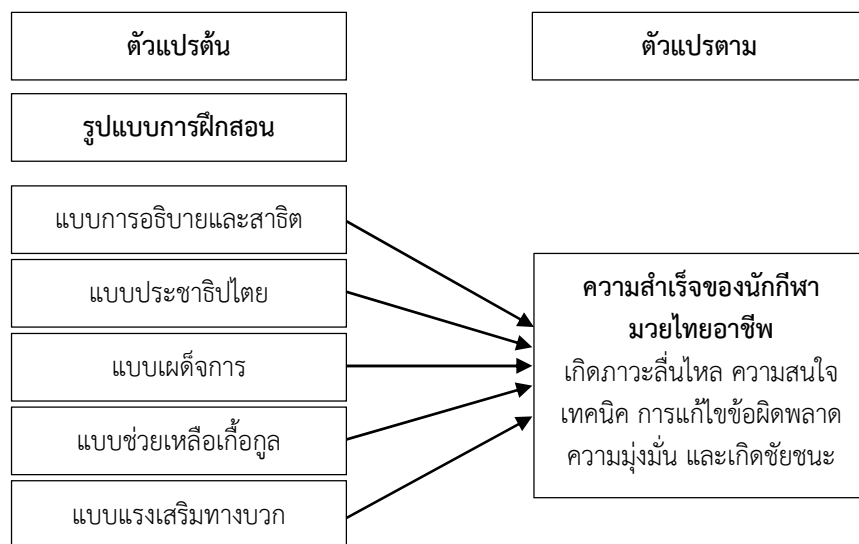
รูปแบบการฝึกสอน คือ บุคลิกลักษณะพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่จะสร้างและพัฒนาให้นักกีฬาไปถึงเป้าหมายด้วยวิธีการใช้ศาสตร์และศิลป์ที่สามารถกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬา เป็นวิธีการหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างมากในการพัฒนาให้นักกีฬาไปถึงเป้าหมายความสำเร็จที่ได้ตั้งไว้ จากทฤษฎีของ Chelladurai & Saleh (1980) เกี่ยวข้องกับรูปแบบการฝึกสอนที่นิยมมี 5 รูปแบบ คือ 1) แบบการอธิบายและสาธิตเป็นวิธีการฝึกและสอนของผู้ฝึกสอนที่เน้นการฝึกฝนและการอธิบายเป็นขั้นตอน 2) แบบประชาธิปไตย เป็นวิธีการของผู้ฝึกสอนที่เน้นให้นักกีฬามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น 3) แบบเผด็จการ เป็นวิธีการสอนของผู้ฝึกสอนโดยการออกคำสั่งให้นักกีฬาปฏิบัติตามเพียงอย่างเดียว เน้นให้เกิดความเชี่ยวชาญและมีระเบียบวินัย 4) แบบช่วยเหลือเกื้อกูล เป็นวิธีการสอนของผู้ฝึกสอนที่เน้นการดูแลและให้ความช่วยเหลือแก่นักกีฬา และ 5) แบบให้แรงเสริมทางบวก เป็นวิธีการสอนของผู้ฝึกสอนที่เน้นการสร้างแรงจูงใจทางบวกให้นักกีฬา (O'Neil & Hodge, 2020) อย่างไรก็ตามถึงแม้การศึกษาวិชาการที่ผ่านมา ยืนยันถึงความสำเร็จของนักกีฬามีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้ฝึกสอนและรูปแบบการฝึกสอน แต่ในการศึกษาความสำเร็จของนักกีฬามวยไทย โดยเฉพาะการศึกษารูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนมวยไทยอาชีพและการศึกษาความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ ยังมีการศึกษาที่ค่อนข้างน้อย โดยเฉพาะการบอกถึงวิธีการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนมวยไทยอาชีพรูปแบบใดที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬา และบอกถึงวิธีการฝึกสอนรูปแบบใดที่มีความเหมาะสมมากที่สุดและส่งผลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ ได้ จึงมีแนวคิดการนำรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนมาหาความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ และการพยากรณ์รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนรูปแบบใดที่เหมาะสมที่สุดในการนำไปฝึกสอนกับกีฬามวยไทยอาชีพเพื่อความสำเร็จ

จากเหตุผลที่ได้กล่าวมา ผู้วิจัยจึงสนใจทำการศึกษาปัจจัยพยากรณ์รูปแบบการฝึกสอนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนและความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ และสามารถบอกถึงวิธีการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนรูปแบบใดที่สามารถส่งผลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพมากที่สุด ซึ่งเป็นประโยชน์ทั้งต่อผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยไทยอาชีพ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและแก้ไขวิธีการฝึกซ้อมและการแข่งขันให้มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จกับเป้าหมาย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์รูปแบบการฝึกสอนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ
2. เพื่อพยากรณ์รูปแบบการฝึกสอนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้ฝึกสอนที่ทำหน้าที่ฝึกสอนในแต่ละค่ายมวยไทยและนักกีฬาที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักกีฬามวยไทยอาชีพ และยังทำการแข่งขันในปัจจุบันของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวนทั้งหมด 214 ค่าย

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยไทยอาชีพทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage random sampling) เลือกมาทั้งหมด 18 ค่าย จาก 8 จังหวัด คือ 1) จังหวัดมหาสารคาม 2) จังหวัดกาฬสินธุ์ 3) จังหวัดร้อยเอ็ด 4) จังหวัดยโสธร 5) จังหวัดบุรีรัมย์ 6) จังหวัดสกลนคร 7) จังหวัดนครพนม และ 8) จังหวัดหนองบัวลำภู แบ่งออกเป็นค่ายมวยขนาดเล็ก จำนวน 1-2 คน ค่ายมวยขนาดกลาง 3-4 คน และค่ายมวยขนาดใหญ่ 5-10 คน มีขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 140 คน เป็นไปตามเงื่อนไข 15 เท่าของตัวแปร (Comrey & Lee, 1992) แบ่งเป็นผู้ฝึกสอน จำนวน 50 คน มีอายุระหว่าง 35–45 ± เฉลี่ย 43.00 ปี ประสบการณ์การเป็นผู้ฝึกสอน เฉลี่ย 14 ปี และเป็นนักกีฬามวยไทยอาชีพ จำนวน 90 คน มีอายุระหว่าง 18–25 ± เฉลี่ย 23.00 ปี ประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬามวยไทยอาชีพ เฉลี่ย 11 ปี เป็นผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยไทยอาชีพที่มีการฝึกซ้อมและอยู่ในระหว่างการแข่งขันในปัจจุบันของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากแนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง โดยพัฒนารูปแบบการฝึกสอนฉบับภาษาไทยมาจาก (วิลเลียม ทองประเสริฐ นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร และฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์, 2556) ที่พัฒนาจาก (สืบสาย บุญวีรบุตร, 2536) ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษา วิเคราะห์ และสรุปประเด็นเนื้อหาความสอดคล้องกับบริบทของผู้ฝึกสอนกีฬามวยไทยอาชีพ จำนวน 40 ข้อ ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.93 และผู้วิจัยพัฒนาแบบสอบถามความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยมาจาก ความสำเร็จ ด้านการกีฬา Sport success scale (Mousavi & Vaez Mousavi, 2015) ผู้วิจัยได้ศึกษา วิเคราะห์ และสรุปประเด็นเนื้อหาความสอดคล้องกับบริบทของกีฬามวยไทยอาชีพ จำนวน 29 ข้อ ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.93

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามรูปแบบการฝึกสอน และแบบสอบถามความสำเร็จของนักกีฬามวยไทย มีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งทั้งหมดแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1) ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง 2) แบบสอบถามรูปแบบการฝึกสอนและแบบสอบถามความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ และ 3) ข้อเสนอแนะ มีความตรงตามเนื้อหา (Content validity) 0.83 ถึง 1.00 และมีการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริง (Try out) ทั้งหมดจำนวน 65 คน แยกเป็นแบบสอบถามรูปแบบการฝึกสอน จำนวน 15 คน มีความเชื่อมั่นของเครื่องมือรายด้านของแต่ละรูปแบบ ดังนี้ แบบการอธิบายและสาธิต 0.87 แบบประชาธิปไตย 0.81 แบบเผด็จการ 0.88 แบบช่วยเหลือเกื้อกูล 0.83 และแบบให้แรงเสริมทางบวก 0.73 และแบบสอบถามความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ จำนวน 50 คน มีความเชื่อมั่นของเครื่องมือทั้งฉบับ เท่ากับ 0.93

การพิทักษ์สิทธิผู้ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองภายใต้การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เลขที่การรับรอง 060-433/2565 วันที่รับรอง 18 กุมภาพันธ์ 2565 วันหมดอายุ 17 กุมภาพันธ์ 2566 โดยผู้วิจัยชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัย และขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยอย่างละเอียด จากนั้นเปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัยอย่างสมัครใจ และให้ลงนามยินยอมในการเข้าร่วมวิจัยในหนังสือยินยอม จึงดำเนินการเก็บข้อมูล โดยข้อมูลที่ได้รับจากผู้เข้าร่วมวิจัยจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ ไม่มีการระบุชื่อหรือที่อยู่ของกลุ่มตัวอย่าง และรายงานผลการศึกษาในภาพรวม โดยไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยไทยอาชีพ ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2565 ถึงวันที่ 12 มิถุนายน 2565 โดยที่ผู้วิจัยขออนุญาตหัวหน้าค่ายมวยไทย เพื่อชี้แจงรายละเอียดของโครงการวิจัยแก่ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยไทยอาชีพ จากนั้นผู้วิจัยมีการอธิบายข้อมูลเกี่ยวกับโครงการวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย การดำเนินการวิจัย รวมถึงสิทธิในการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการวิจัยในครั้งนี้ พร้อมให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยอ่านเอกสารชี้แจงรายละเอียด เปิดโอกาสให้ซักถามข้อสงสัย และหากยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย จึงให้ลงนามในหนังสือยินยอมการเข้าร่วมการวิจัยตามเกณฑ์ หลังจากนั้นผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม จำนวน 140 ชุด แยกเป็นผู้ฝึกสอน 50 ชุด และนักกีฬามวยไทยอาชีพ จำนวน 90 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประเภท เพศ อายุ ประสบการณ์ ค่าตอบแทน สถิติการแข่งขัน วิเคราะห์โดยวิธีแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 140 คน แยกเป็นผู้ฝึกสอน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 และเป็น นักกีฬามวยไทยอาชีพ 90 คน คิดเป็นร้อยละ 64.28 ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง เป็นเพศชาย จำนวน 120 คน ร้อยละ 85.71 และเป็นเพศหญิง จำนวน 20 คน ร้อยละ 14.28 โดยผู้ฝึกสอนมีอายุเฉลี่ย 43 ปี และนักกีฬามวยไทยอาชีพมีอายุเฉลี่ย 23 ปี มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ฝึกสอนเฉลี่ย 14 ปี และ ประสบการณ์ในการเป็นนักกีฬาเฉลี่ย 11 ปี ผู้ฝึกสอนมีค่าตอบแทน 5,001 – 25,000 บาท ต่อเดือน และ นักกีฬามีค่าตอบแทนในการแข่งขันต่อครั้ง มากกว่า 35,000 บาทขึ้นไป นักกีฬามวยไทยอาชีพส่วนใหญ่มี สถิติในการแข่งขันมาแล้ว มากกว่า 60 ครั้งขึ้นไป

ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการฝึกสอนแบบการอธิบายและสาธิต แบบประชาธิปไตยแบบเผด็จการ แบบช่วยเหลือเกื้อกูล และแบบแรงเสริมทางบวกที่มีต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ วิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า ความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพมีความสัมพันธ์กับ รูปแบบการฝึกสอนแบบการอธิบายและสาธิต แบบประชาธิปไตย แบบเผด็จการแบบช่วยเหลือเกื้อกูล และแบบแรงเสริมทางบวกเป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r=0.553$), ($r=0.463$), ($r=0.212$), ($r=0.454$) และ ($r=0.498$) ตามลำดับ (แสดงในตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์

ตัวแปร	แบบ การอธิบาย และสาธิต	แบบ ประชาธิปไตย	แบบ เผด็จการ	แบบ ช่วยเหลือ เกื้อกูล	แบบแรง เสริม ทางบวก	ความ สำเร็จ
แบบการอธิบายและสาธิต	1.00					
แบบประชาธิปไตย	0.758**	1.00				
แบบเผด็จการ	0.211*	0.470**	1.00			
แบบช่วยเหลือเกื้อกูล	0.829**	0.761**	0.305**	1.00		
แบบแรงเสริมทางบวก	0.855**	0.747**	0.223**	0.799**	1.00	
ความสำเร็จ	0.553**	0.463**	0.212**	0.454**	0.498**	1.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ โดยใช้ตัวแปรพยากรณ์ทุกตัว พบว่า แบบการอธิบายและสาธิต แบบประชาธิปไตย แบบเผด็จการ แบบช่วยเหลือเกื้อกูล และแบบแรงเสริมทางบวก สามารถร่วมกันอธิบาย ความแปรปรวนของความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ ได้ร้อยละ 28.40 โดยมีเพียง 1 รูปแบบการ ฝึกสอนที่สามารถอธิบายความแปรปรวนความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01 ได้แก่ แบบการอธิบายและสาธิต ($\beta=0.408$, $p=0.028$) ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าการใช้รูปแบบ การฝึกสอนแบบการอธิบายและสาธิตจะส่งผลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ ให้มีความ

รับผิดชอบต่อน้ำที่ มีการพัฒนาทักษะมวยไทย และสามารถแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองได้ (แสดงในตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณโดยใช้ตัวแปรพยากรณ์ทุกตัวเป็นตัวแปรพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพโดยรวม (n=140)

รูปแบบการฝึกสอน	b	SE b	β	t	p-value
แบบการอธิบายและสาธิต	0.481	0.215	0.408	2.235	0.028*
แบบประชาธิปไตย	0.029	0.132	0.035	0.219	0.827
แบบเผด็จการ	0.036	0.046	0.081	0.787	0.433
แบบช่วยเหลือเกื้อกูล	-0.018	0.122	-0.023	-0.148	0.882
แบบแรงเสริมทางบวก	0.145	0.151	0.152	0.963	0.338
R = 0.569, R ² = 0.324, Adjusted R Square = 0.284, F = 8.061, p = 0.000					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ โดยใช้ตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบสูงสุด 3 รูปแบบ พบว่าแบบการอธิบายและสาธิต แบบแรงเสริมทางบวก และแบบเผด็จการ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ ได้ร้อยละ 29.80 (Adjusted R² = 0.298, F = 38.865, p < 0.001) โดยตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ แบบการอธิบายและสาธิต ($\beta=0.553$, p = 0.000) ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าการใช้แบบการอธิบายและสาธิตจะส่งผลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ ให้ความรับผิดชอบต่อน้ำที่ มีการพัฒนาทักษะมวยไทย และสามารถแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองได้ (แสดงในตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ โดยใช้ตัวแปร แบบการอธิบายและสาธิต แบบให้แรงเสริมทางบวก และแบบเผด็จการ เป็นตัวแปรพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ

รูปแบบการฝึกสอน	b	SE	β	t	p
a	1.238	0.474		2.611	0.011
แบบการอธิบายและสาธิต	0.652	0.105	0.553	6.234	0.000
R = 0.553, R ² = 0.306, Adjusted R Square = 0.298, F = 38.865, p = 0.000					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การอภิปรายผลการวิจัย

ความสัมพันธ์ของรูปแบบการฝึกสอนกับความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ พบว่า รูปแบบการฝึกสอน ทั้ง 5 รูปแบบ คือ แบบการอธิบายและสาธิต แบบประชาธิปไตย แบบเผด็จการ แบบช่วยเหลือเกื้อกูลและแบบแรงเสริมทางบวก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 0.553, 0.498, 0.463, 0.454 และ 0.212 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า รูปแบบการฝึกสอนแบบการอธิบายและสาธิตเป็นขั้นตอนการวางแผนการฝึกซ้อมและการแข่งขัน มีหลักการอธิบายให้นักกีฬาเกิดความเข้าใจด้วยวิธีการสอน

โดยการปฏิบัติทักษะ และเทคนิคมวยไทยแสดงให้เห็นตัวอย่าง เพื่อให้ให้นักกีฬามีการพัฒนาเกิดการแสดงความสามารถได้สูงสุดทั้งด้านทักษะและสมรรถภาพทางกายในการได้รับชัยชนะ รูปแบบการฝึกสอนแบบประชาธิปไตย เป็นการเปิดโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการสร้างเป้าหมายการฝึกซ้อม และให้นักกีฬาฝึกซ้อมปฏิบัติจำลองการแข่งขันวิธีการของตนเองในการใช้ทักษะมวยไทยหมัด เท้า เข่า และศอกในการตัดสินใจด้วยตนเอง ซึ่งจะเกิดการเรียนรู้วิธีแก้ไขข้อผิดพลาดได้ เพื่อให้นักกีฬาเกิดความพร้อมในการแข่งขันอย่างราบรื่น รูปแบบการฝึกสอนแบบเผด็จการ เป็นการออกคำสั่งกำหนดให้ปฏิบัติตามโปรแกรมการฝึกซ้อมอย่างหนัก เพื่อให้นักกีฬาเกิดทักษะมวยไทยที่เชี่ยวชาญ มีร่างกายแข็งแรง มีจิตใจมุ่งมั่นเข้มแข็ง รูปแบบการฝึกสอนแบบช่วยเหลือเกื้อกูล เป็นการดูแลการฝึกซ้อม การแข่งขัน และดูแลชีวิตความเป็นอยู่ของนักกีฬา ช่วยเหลือในสิ่งที่นักกีฬาไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ให้ความเมตตาสร้างความใกล้ชิด เพื่อให้นักกีฬาเกิดความสนใจ อีกทั้งรูปแบบการฝึกสอนแบบแรงเสริมทางบวก เป็นการแสดงความรู้สึกให้กำลังใจในการฝึกซ้อมและให้รางวัลในการแข่งขัน เพื่อให้นักกีฬามีแรงจูงใจในการเกิดชัยชนะ ซึ่งรูปแบบการฝึกสอนทั้งหมดสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพที่ตั้งเป้าหมายไว้ ควรใช้ทุกรูปแบบการฝึกสอนในบริบทและสถานการณ์ตามความเหมาะสม เพื่อการพัฒนาทักษะ การเกิดความมุ่งมั่น การแก้ไขข้อผิดพลาดตลอดจนเกิดชัยชนะในการแข่งขันกีฬา จะเห็นได้ว่ารูปแบบการฝึกสอนทุกรูปแบบล้วนมีวิธีการและลักษณะที่แตกต่างกัน ซึ่งทุกรูปแบบการฝึกสอนมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ สอดคล้องกับ เทเวศน์ จันทรหอม นฤพนธ์ วงศ์จตุรภทร ฉัตรกมล สิงห์น้อย และพลพงศ์ สุขสว่าง (2563) พบว่า ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของรูปแบบการเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอนฟุตบอลอาชีพในระดับไทยพรีเมียร์ลีก ทุกรูปแบบการฝึกสอนมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพของทีมนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ มากที่สุด คือแบบประชาธิปไตย รองลงมา แบบสนับสนุนทางสังคม แบบการฝึกและสอน แบบชมเชยหรือเน้นการให้รางวัล ตามลำดับ และรูปแบบที่ใช้บ่อยที่สุด คือ แบบเผด็จการ ซึ่งการเป็นผู้ฝึกสอนสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนานักกีฬาและทีมให้ประสบความสำเร็จได้ และสอดคล้องกับ Boyd, Kim, Ensari & Yin (2014) พบว่า การจูงใจที่มุ่งเน้นความชำนาญสามารถพัฒนาและส่งเสริมด้านทักษะให้กับนักกีฬาได้ หรือถ้าผู้ฝึกสอนต้องการพัฒนาด้านทักษะและความชำนาญให้กับนักกีฬา ควรนำรูปแบบการเป็นผู้นำไปใช้ในการฝึกซ้อมที่มุ่งเน้นให้เกิดความชำนาญมีความสัมพันธ์โดยตรงกับบรรยากาศการจูงใจไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับทีม

พยากรณ์รูปแบบการฝึกสอนกับความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ พบว่า รูปแบบการฝึกสอนแบบการอธิบายและสาธิต เป็นรูปแบบเดียวที่สามารถพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($\text{adjusted } R^2 = 0.298$, $F = 38.865$, $p < 0.001$) แสดงให้เห็นว่าวิธีการสอนของผู้ฝึกสอนที่มีการอธิบายและสาธิตการสอนทักษะมวยไทย หมัด เท้า เข่า และศอกให้เห็นอย่างถูกต้อง รวมถึงการฝึกสมรรถภาพทางด้านร่างกายและจิตใจ มีการแก้ไขข้อบกพร่องของนักกีฬาอย่างเป็นระบบ ตลอดจนมีการวางแผนการฝึกซ้อมและการแข่งขัน เป็นวิธีการที่ครอบคลุมกับธรรมชาติของกีฬามวยไทยมากที่สุด สามารถทำให้นักกีฬามวยไทยออกทักษะมวยไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งการฝึกซ้อมและการแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ราบรื่นไม่ติดขัด เพราะการอธิบายเป็นความสามารถในการพูดแสดงรายละเอียดช่วยให้นักกีฬามวยไทยเข้าใจ หายจากข้อสงสัย เกิดความชัดเจนในสิ่งที่สับสน และการขยายความในลักษณะที่ช่วยให้เข้าใจในการฝึกซ้อมและการแข่งขันได้ชัดเจนขึ้น อีกทั้งการสาธิตเป็นวิธีสอนที่ผู้ฝึกสอนแสดงหรือกระทำให้นักกีฬามวยไทยดูเป็นตัวอย่างพร้อม ๆ กับการอธิบายเพื่อให้นักกีฬาได้รับประสบการณ์ตรงในเชิงรูปธรรม รูปแบบการอธิบายและสาธิตจึงเป็นรูปแบบที่มีความเหมาะสมที่สุดที่ทำให้นักกีฬามวยไทยอาชีพประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับ Perera (2019) พบว่า ผู้ฝึกสอนควรส่งเสริมรูปแบบการฝึกสอนและภาวะการเป็นผู้นำในทีม เนื่องจากมีผู้เล่นในทีมรับรู้ถึงพฤติกรรมดังกล่าวของโค้ช ซึ่งจะ

นำไปสู่ความสำเร็จและปัจจัยที่ผู้เล่นในทีมรับรู้ถึงพฤติกรรมที่มีสัมพันธ์กับความสำเร็จมากที่สุดคือ พฤติกรรมการฝึกและการสอน สอดคล้องกับ สถฤชฎิเดช สมงคล (2562) พบว่า นักกีฬาที่มีความเข้มแข็งทางจิตใจสูงจะส่งผลให้มีการเกิดสภาวะการลื่นไหลสูง ซึ่งสภาวะการลื่นไหลมีความสัมพันธ์กับกับ ความเข้มแข็งทางจิตใจ และเมื่อนักกีฬามีทั้ง 2 ด้านนี้ จะทำให้นักกีฬาประสบผลสำเร็จได้ ดังนั้นผู้ฝึกสอนจึงควร พัฒนาความเข้มแข็งทางจิตใจให้กับนักกีฬาอย่างต่อเนื่องควบคู่กับการฝึกฝนทางด้านร่างกายและทักษะ ให้กับนักกีฬา สอดคล้องกับ Saarinen, Tolvanen, Aunola & Ryba (2022) พบว่า รูปแบบการฝึกของผู้ ฝึกสอนส่งผลต่อความรู้สึกด้านจิตใจต่อนักกีฬา เกิดเป็นแรงจูงใจ ผู้ฝึกสอนจึงควรเรียนรู้และให้ความสำคัญ กับวิธีการฝึกสอน สอดคล้องกับ Jackson & Marsh (1996) กล่าวว่า นักกีฬาที่มีภาวะลื่นไหลนั้นจะรู้สึกถึง ความสำเร็จของการควบคุมตนเองได้ดีและมีความมั่นใจในตนเองสูง อีกทั้งรูปแบบการฝึกและสอนยังช่วยให้ นักกีฬามวยไทยมีระเบียบวินัยมีความกระตือรือร้นในการฝึกซ้อม เกิดความเชี่ยวชาญในการใช้ทักษะมวย ไทย รวมถึงการแก้ไขข้อผิดพลาดของตนเองได้ สามารถเอาชนะอุปสรรคที่เกิดขึ้นกับนักกีฬา และส่งผลต่อ ชัยชนะในการแข่งขันกีฬา สอดคล้องกับ สถฤชฎิเดช เกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนของ Martens (2004) กล่าวว่า พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่เน้นพัฒนานักกีฬาเป็นอันดับแรกและชัยชนะเป็นอันดับรอง (Athletes first, Winning second) คือ ผู้ฝึกสอนที่เน้นการฝึกและสอนนักกีฬาเพื่อพัฒนาตัวนักกีฬา โดยผู้ฝึกสอนมุ่งหวังที่ จะพัฒนานักกีฬาทั้งด้านร่างกายและจิตใจ รวมไปถึงพัฒนาบุคลิกภาพและความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ผู้ ฝึกสอนสอนให้นักกีฬารู้จักการควบคุมอารมณ์ โดยฝึกให้นักกีฬามีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ รู้จัก หน้าที่ของตนเองและสอนให้นักกีฬารู้จักการพัฒนาตนเองอย่างเป็นลำดับขั้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ส่งผลให้นักกีฬา เกิดแรงจูงใจที่จะบรรลุเป้าหมายตามที่คาดหวังไว้ และยังสอดคล้อง Cheatham (2021) กล่าวว่า ผู้ฝึกสอน และนักกีฬามีความสัมพันธ์เชิงบวกและทั้งสองฝ่ายยังต้องสร้างความสมดุลที่ดีของการอยู่เคียงข้างกัน เพื่อ ตอบสนองความต้องการของนักกีฬา และผู้ฝึกสอนควรใช้พฤติกรรมแบบเผด็จการให้น้อยที่สุด

ผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ มีความสัมพันธ์กับทุก รูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอน และรูปแบบการฝึกสอนแบบการอธิบายและสาธิต เป็นรูปแบบที่ดีที่สุดและ เหมาะสมที่สุดครอบคลุมความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ ซึ่งผู้ฝึกสอนสามารถใช้เป็นแนวทางในการ นำไปใช้เพื่อเป้าหมายความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

รูปแบบการฝึกสอนแบบการอธิบายและสาธิตเป็นวิธีการที่มีความเหมาะสมสำหรับการพัฒนา นักกีฬามวยไทยอาชีพให้ประสบความสำเร็จ การสอนของผู้ฝึกสอนจึงควรมีลำดับขั้นในการสอนเพื่อการ พัฒนา มีการอธิบาย เพื่อการแก้ไขข้อบกพร่องของนักกีฬามวยไทยอาชีพ ตลอดจนวิธีการฝึกฝนอย่างเป็น ลำดับขั้นตอน วิธีการผู้ฝึกสอนแบบการอธิบายและสาธิตนี้จะทำให้นักกีฬามวยไทยอาชีพเกิดการเรียนรู้และ พัฒนาตลอดจนมีการวางแผนในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ส่งผลต่อนักกีฬามวยไทยอาชีพให้ประสบ ความสำเร็จได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

การทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ผลการศึกษานี้เป็นเพียงการศึกษาเฉพาะกลุ่มผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยไทยอาชีพใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเท่านั้น ซึ่งการศึกษารังต่อไปควรศึกษาให้ครอบคลุมกลุ่มผู้ฝึกสอนและนักกีฬา มวยไทยอาชีพทุกภาคของประเทศไทย ได้แก่ ภาคกลาง ภาคใต้ และภาคเหนือ เป็นต้น ซึ่งความแตกต่าง ของวัฒนธรรมแต่ละภูมิภาค อาจมีผลต่อเป้าหมายความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยที่แตกต่างกัน

2. การศึกษาครั้งนี้เป็นเพียงแนวทางของรูปแบบการฝึกสอนที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ ในครั้งต่อไปควรมีการนำแนวทางนี้ไปใช้ในรูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and development)

3. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ เพิ่มเติมที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ อาทิ การบริหารจัดการของค่ายมวยไทยแต่ละสถานที่ นโยบายของหัวหน้าค่ายมวยไทย เป็นต้น เพื่อเป็นปัจจัยประกอบในการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬามวยไทยอาชีพ

4. ทุกรูปแบบการฝึกสอนของผู้ฝึกสอนสามารถพัฒนานักกีฬามวยไทยให้ประสบผลสำเร็จได้ และขึ้นอยู่กับผู้ฝึกสอนในการบูรณาการแต่ละรูปแบบไปใช้ในการฝึกสอน แต่รูปแบบการอธิบายและสาธิตเป็นรูปแบบที่มีความเหมาะสมกับธรรมชาติของกีฬามวยไทยมากที่สุดที่จะทำให้ นักกีฬามวยไทยประสบผลสำเร็จ เพราะมีทั้งการอธิบายให้ความเข้าใจ อีกทั้งการสาธิต ผู้ฝึกสอนจึงควรให้ความสำคัญและเลือกนำรูปแบบนี้ไปใช้เพื่อเป้าหมายความสำเร็จต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- เทเวศน์ จันทร์หอม, นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร, ฉัตรกมล สิงห์น้อย และพุลพงศ์ สุขสว่าง. (2563). ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของรูปแบบการเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอน บรรยาการศาสตร์การจูงใจ ความสามัคคีในทีม และความเชื่อมั่นในทีมที่มีต่อความพึงพอใจในประสิทธิภาพของทีมนักฟุตบอลอาชีพไทย. *วารสารสหศึกษา พลศึกษา และสันตนาการ*, 46(2), 80-91.
- วิไลพิน ทองประเสริฐ, นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร และฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. (2556). อิทธิพลของรูปแบบการฝึกสอนกีฬา การตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางการกีฬาและแรงจูงใจภายในที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬา. *วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา*, 13(2), 101-114.
- สืบสาย บุญวีรบุตร. (2536). *จิตวิทยาการกีฬา (Sport Psychology)*. ชลบุรี: ชลบุรีการพิมพ์.
- สฤณีเดช สุมงคล. (2562). ความเข้มแข็งทางจิตใจและสภาวะสิ้นใจของนักกีฬาเทควันโดประเภทต่อสู้. *วารสารสหศึกษา พลศึกษา และสันตนาการ*, 45(2), 221-231.
- Boyd, M., Kim, M. S., Ensari, N., & Yin, Z. (2014). Perceived motivational team climate in relation to task and social cohesion among male college athletes. *Journal of Applied Social Psychology*, 44(2), 115-123.
- Comrey, A. L., & Lee, H. B. (1992). *Interpretation and application of factor analytic results*. Comrey AL, Lee HB: A first course in factor analysis.
- Cheatham, M. (2021). *Comparing preferred coaching behaviors of collegiate athletes to self-perceived coaching behaviors of collegiate coaches* (Master's Thesis). Goucher College, U.S. Copyright.
- Chelladurai, P., & Saleh, S. D. (1980). Dimensions of leader behavior in sports: Development of a leadership scale. *Journal of Sport Psychology*, 2(1). 35-45.
- Chelladurai, P., (2011, September). Leadership in sports. Eds. In *First congress of the federacion de asociaciones de gestores del deporte de espana (FAGDE)*, Madrid: Spain.

- Fletcher, R. B., & Roberts, M. H., (2013). Longitudinal stability of the leadership scale for sports. *Journal Measurement in Physical Education and Exercise Science*, 17(2), 89-104.
- Jackson, S. A., & Marsh, H. W. (1996). Development and validation of a scale to measure optimal experience: The flow state scale. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 18(1), 17-35.
- Martens, R. (2004). *Successful coaching*. (3rd ed.). United States: Human Kinetics.
- Mousavi, A., & Vaez Mousavi, M. (2015). Introducing the sport success scale (SSS). *Motor Behavior*, 7(19), 42-123.
- O'Neil, L., & Hodge, K. (2020). Commitment in sport: The role of coaching style and autonomous versus controlled motivation. *Journal of Applied Sport Psychology*, 32(6), 607-617.
- Perera, H. (2019). Does the coach leadership behavior mediates the influence of factors affecting coach leadership behavioral styles on team success. *International Journal of Human Movement and Sports Sciences*, 7(3), 51-57.
- Saarinen, M., Tolvanen, A., Aunola, K., & Ryba, T. V. (2022). The role of gender and coaching styles in adolescent student-athletes' motivational orientations in sport and school. *Current Psychology*, 41(7), 1-12.

